

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1315-0/2016.	
Érkezett: 2016 JÚL 14.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x3+24 db	PL

VESZPRÉMI TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE	
VESZPRÉM	
Érkezett: 2016-06-28	
2016. EL. 11. N. 12	
Melléklet: 7	

Alulírott [redacted] (sz. alatti lakos) – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm (Dr. [redacted] ügyvédi Iroda, [redacted] Buel

[redacted] emelet, eljáró ügyvéd: dr. [redacted] útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.IV.21.773/2015/9. szám alatt meghozott ítélet (3. számú mellékletként csatolva) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, az Alaptörvény II. cikkét, az Alaptörvény V. cikkét, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot továbbá, hogy az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján fennálló jogkörében szíveskedjék megsemmisíteni a Kúria fenti számú ítéletével hatályában fenntartott, a Győri Ítéletábrla, mint másodfokú bíróság által Pf.I.20.207/2014/7/I. szám alatt meghozott jogerős ítéletet (2. számú mellékletként csatolva), valamint a Veszprémi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság által 7.P.20.825/2013/20/I. számon meghozott ítéletet (1. számú mellékletként csatolva) is.

Kérémem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése, nyilatkozat a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséről:

A Veszprémi Törvényszék által meghozott elsőfokú ítélet ellen fellebbezéssel éltem, mely alapján a Győri Ítéletábrla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz. A Kúria által meghozott ítélet 2016. április 28. napján került részemre kézbesítésre. Erre hivatkozással, valamint arra tekintettel, hogy a számomra biztosított jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, az Abtv. 30.§ (1) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) – (2) bekezdései alapján, a Kúriai ítélet kézbesítéstől számított hatvan napon belül alkotmányjogi panasszal élek a Kúria döntésével szemben, és kérem annak megsemmisítését azzal, hogy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól a Kúria határozatának alapjául szolgáló jogerős, valamint az elsőfokú ítéletek megsemmisítését is.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése, a közvetlen érintettség kifejtése, a pertörténet rövid előadása:

Kérelmemet arra alapítom, hogy mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú, valamint a felülvizsgálati bíróság döntésében foglaltak is súlyosan sértik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében, az Alaptörvény II. cikkében, az Alaptörvény V. cikkében, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott és biztosított alapjogaimat az alábbiak szerint.

A per felperese, szomszédom, [REDAKTORVA] kérte a Veszprémi Törvényszéket, mint elsőfokú bíróságot, hogy állapítsa meg a képmáshoz fűződő jogának sérelmét az általam, mint az eljárásban alperesként részt vevő fél által felszerelt kamerák felvételkészítésével összefüggésben.

A Kúria fent hivatkozott ítélete, valamint az annak alapjául szolgáló bírósági döntések azt állapították meg, hogy megsértettem a felperes magánlakáshoz és képmáshoz való jogát és köteleztek a kamerás megfigyelés azonnali abbahagyására, a felvételek 15 napon belül történő megsemmisítésére azzal, hogy a folyamatban lévő bírósági és egyéb hatósági eljárásokban bizonyítékként már benyújtott felvételek kivételt képeznek a megsemmisítési kötelezettség alól. Álláspontom szerint a bíróságok döntései alaptörvény-ellenesnek tekinthetők, tekintettel arra, hogy számos, az alábbiakban kifejtett, Alaptörvényben biztosított jogomat sértik.

A fenti állításaim alátámasztására mellékletként csatolom a felperes által a bírósági és más hatósági eljárások során tanúsított magatartásaira vonatkozó okirati bizonyítékokat, melyek egyértelműen alátámasztják a kamerarendszer működtetésének szükségességét. A csatolt okiratokról készített listát 7. számú mellékletként csatolom, és a 7. számú melléklet számozott mellékleteiként csatolom a 7. számú mellékletben hivatkozott iratokat.

3. A bírói döntések Alaptörvény-ellenességének indokolása:

1. Az Alaptörvény II. cikkének megsértése:

A bírósági döntések sértik az Alaptörvény II. cikkében meghatározott emberi méltósághoz való jogomat. Tekintettel arra, hogy az emberi méltósághoz való jog magában foglalja a cselekvési szabadságot is, ezen jogelv alapján szükséges, hogy biztosított legyen számomra az, hogy a saját ingatlanom, vagyonom, és családom védelme érdekében a saját ingatlanomon kamerát felszerelhessek és az ott folyó, illetőleg az erre kiható történéseket és cselekményeket rögzíthessem.

A bíróság figyelmen kívül hagyta az eljárás és a döntés meghozatala során továbbá azokat a bizonyítékokat, ill. bizonyítási indítványokat, amelyek alátámasztják, hogy a felperes több alkalommal is megsértette az én és családtagjaim (kiskorú gyermekeim és édesanyjuk) élet, testi épség és egészséghez való jogait (gépkocsival való veszélyeztetések, permetezések). Ennek következtében is sérült az én és családtagjaim emberi méltósághoz fűződő joga.

A bíróság figyelmen kívül hagyta továbbá azokat az – eljárás során hivatkozott, ill. becsatolt – okirati bizonyítékokat is, amelyek alátámasztják, hogy a felperest és családtagjait a hatóságok több különböző eljárásban is jogerősen elmarasztalták a családom sérelmére elkövetett különböző jogellenes magatartásai miatt, jellemzően birtokháborítások, ill. építésrendészeti

jogsabálysértések miatt, amely jogellenes magatartásaival rendre megsértette a családom magánlakáshoz és magánélethez való alapvető jogainkat is.

2. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének és V. cikkének, valamint a VI. cikk (1) bekezdésének megsértése:

A bíróság eljárása során alkalmazta a szükségességi-arányossági tesztet, mely alapján azt állapította meg, hogy a folyamatos felvét elkészítéshez fűződő érdekem nem áll arányban a per felperesének magánlakáshoz és képmáshoz fűződő joga korlátozásával.

Az Ítéltábla jogerős ítéletének indokolása szerint „hozzájárulás hiányában a szomszédok viszonylatában az időben folyamatos, térben és jellegében kontroll nélküli felvét elkészítés az elengedhetetlenül szükségessé meghaladó mértékben korlátozza a felvétel készítője mellett élő szomszéd képmáshoz és magánlakás sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogait”.

Az eljáró bíróságok megítélése alapján tehát az általam elérni kívánt céllal szemben nem tekinthető szükségesnek és arányosnak a felperes képmáshoz fűződő jogának korlátozása, az érdekeimet egyedi, eseti felvételek készítésével is érvényesíthetném.

A döntés tartalma sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést, mely szerint *„Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”,* valamint az Alaptörvény V. cikkében meghatározott jogot, mely alapján *„Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”* A döntés sérti továbbá az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében meghatározott rendelkezést, mely szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”*

Az élet, testi épség és egészség veszélyeztetése (a kiskorú gyermekeim gépkocsival való veszélyeztetése, az étkezésünk alatt történő permetezések), a felperes részéről tanúsított dolog elleni erőszakos magatartások (kerítésoszlop leverése), valamint a bírósági és más hatósági eljárások során tanúsított sorozatos jogellenes magatartások (valótlan tényállítások, koholt bizonyítékok, a hatóságok megtévesztésére alkalmas módon előterjesztett „nyilvánvalóan alaptalan” kérelmek, kereseti kérelmek, megalapozatlan eljárások) miatt megítélésem szerint az általam elérni kívánt céllal a korlátozás nem tekinthető aránytalannak, valamint nem jár a felperes képmáshoz fűződő jogának lényeges sérelmével.

Megállapítható ugyanis, hogy kizárólag ez a bizonyítási eszköz áll rendelkezésemre annak érdekében, hogy a valótlán, hamis tényállításokat és jogsértéseket feltárjam és bizonyítani is tudjam ezeket a folyamatban lévő eljárásokban. Ezt támasztják alá azok a tények is, hogy számos folyamatban lévő eljárásban sikerrel tudtam hivatkozni a képfelvételekre, ezeket bizonyítékként fel tudtam használni, továbbá a felvételek alapján vált lehetségessé a szóban forgó ügyben a perújítási kérelem benyújtása is.

Az előbbiekből következően a felvételek készítéséhez fűződő jogos magánérdekem védelme a közvetlenül fenyegető és súlyos jogsértések miatt egyértelműen szükségesebbnek minősül, mint felperes képmáshoz fűződő jogának védelme, ahhoz nem elegendő, ill. nem lehetséges

az eljárás bíróságok által meghatározott egyedi, eseti felvételkészítés. Következésképpen indokolt a kamerarendszer folyamatos működtetése és ezzel kapcsolatosan felperes személyiségi jogának korlátozása.

Hivatkozom a szakmai vélemény (4. számú mellékletként csatolva) második oldal második bekezdésében foglaltakra, amely alapján „*az igazság érvényesülése közérdek, ami a személyiségi jogsértést kizárja*”, továbbá a negyedik oldal harmadik bekezdésére is, amely alapján „*a bíróság által alkalmazott jogkövetkezmény a felperes érdekeit védi, ugyanakkor nincs figyelemmel az alperes objektív érdekére, vagyis arra, hogy a folyamatos video-felvétel készítésének elmaradása alperest jogbiztonsághoz való jogától, tényállításának jövőbeni alátámasztásától, bizonyításától fosztja meg, amit a felek közötti eljárások száma és jellege valószínűsíthetően a jövőben is indokoltá tesz. Alperes védekezési reakciója a felperesi magatartások által okozott veszélyhelyzetre való válasz.*”

Jelen esetben tehát álláspontom szerint a személyi- és vagyonvédelemhez fűződő érdekem, továbbá az ahhoz fűződő érdek, hogy a jogsértéseket bizonyítani tudjam, erősebb, mint a felperes képmáshoz fűződő joga, így felperes ezen jogát indokolt és szükséges is korlátozni.

Itt kívánom megjegyezni, hogy a peres eljárás során is többször hivatkozott bírói gyakorlat alapján, mely a szakmai vélemény második oldal második bekezdésében is kifejtésre kerül, „*a bírósági, hatósági eljárásban bizonyítékként való felhasználás szempontjából közömbös, hogy a felvétel elkészítése a személyiségi jogok megsértésével történt.*”

Az ítéletekben is megjelent az a tétel, miszerint „*általánosságban és önmagában nem minősül jogsértésnek kép- vagy hangfelvétel készítése, ha a fél – más alkalmas bizonyítási eszköz hiányában – ily módon akarja (s csak ilyen módon tudja) más személy valótlán, hamis tényállításait leleplezni, jogsértéseit igazolni.*”

A szakmai vélemény alapján bizonyítania kellett volna a felperesnek a perben, hogy a felvételeket az igazság érvényesülésének alátámasztásán kívül más alkalommal is felhasználtam volna-e. Tekintettel arra, hogy a felvételek felhasználására kizárólag az eljárások során került és kerül sor, nem állapítható meg a visszaélésszerű joggyakorlásom.

A fent előadottakból következően a bíróság megsértette az Alaptörvény hivatkozott, V. cikkében megfogalmazott, jogos védelemhez fűződő alapjogomat, a VI. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott, a magán- és családi életem, az otthonom, valamint a jó hírnevem tiszteletben tartásához fűződő alapjogomat, valamint alaptörvény-ellenesen alkalmazta az I. cikk (3) bekezdésében meghatározott, az alapjogok korlátozására vonatkozó rendelkezést, és az ennek keretében alkalmazott szükségességi-arányossági tesztet is helytelenül alkalmazta, nem mérlegelte megfelelően az eset összes körülményeit, melynek következtében az előbbieken meghatározott alapjogaimat megsértő ítéletet hozott.

A fentiekhez hozzáteszem, hogy téves és iratellenes az Ítélet tábla fent hivatkozott azon megállapítása, amely szerint a felvételek készítése „*időben folyamatos, térben és jellegében kontroll nélküli*”. Az eljárás során ugyanis részletesen előadtam, hogy **a felvételek készítése nem folyamatos**, a kamerarendszer ugyanis csak abban az esetben készít felvételt, ha a megfigyelt területen mozgást észlel. Részletesen előadtam továbbá azt is, hogy – éppen az arányosság elvének betartása végett – **a kamerák látószöge a megfigyelni kívánt területre korlátozott**, a megfigyelni nem kívánt területek (így például a felperes kizárólagos használatában lévő kertrész, valamint a szomszédos ingatlan területe) a kamerarendszer

beállítása során kitakarásra („kimaszkolásra”) kerültek. Az eljárás során részletesen kifejtettem azt is, hogy a felvételek automatikusan törölődnek, az újabb felvételek a korábbi felvételeket felülírják. Előadtam tehát, hogy valamennyi olyan technikai beállítási lehetőség alkalmazásra került, amellyel megakadályozható, hogy a kamerás megfigyelés a szükségesnél nagyobb mértékben korlátozza a felperes (vagy felesége) személyiségi jogait. Mindezek alapján téves és iratellenes a sérelmezett bírósági döntések arányosság elvének megsértésére vonatkozó megállapításai.

Kérem, hogy a jelen indítványomhoz 4. számú mellékletként csatolt szakmai véleményben foglaltakat szíveskedjék a jelen indítványom részeként, az indítványom indokolásaként is figyelembe venni. Erre tekintettel a szakmai véleményben foglaltakat nem ismétlem meg teljes körűen a jelen indítványomban.

3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Előadom, hogy állásponantom szerint az eljáró bíróságok megsértették a független, pártatlan és tisztességes eljárás Alaptörvényben meghatározott elvét, melynek következtében sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapjogom.

Az alapjog sérelme egyértelműen megállapítható, tekintettel arra, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság is mellőzte az általam előterjesztett bizonyítási indítványokat és bizonyítékokat, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság pedig nem észlelte a szabálysértéseket, így korlátozták a bizonyításhoz való jogomat, sérült a szabad bizonyításhoz való jogom, valamint azáltal, hogy a fellebbezési eljárásban nem ismerhettem meg a felperes által becsatolt fellebbezési ellenkérelmet, és ennek következtében erre nem tudtam észrevételeket tenni, a bíróság megsértette a pártatlan és tisztességes eljárás elvét is, megfosztva engem az iratanyag megismerésétől és az észrevételek megtételétől, míg az ellenérdekű félnek erre lehetősége volt. Az első- és másodfokú bíróságok tényként fogadták el a felperes bizonyíték nélküli valótlan tényállításait, nekem pedig nem tették lehetővé, hogy bizonyítékokkal, ill. tanúbizonyítással cáfoljam a felperesi valótlan tényállításokat, s nem tették lehetővé azt sem, hogy bizonyítsam, hogy a folyamatos kamerás megfigyelés részben éppen a felperes sorozatos jogsértő magatartásaival szemben nyújt megfelelő jogvédelmet. Az itt hivatkozott jogok megsértése kiténik a bíróságok által hozott, mellékletként csatolt ítéletekből.

Tekintettel arra, hogy a Kúria változatlan tartalommal hatályban tartotta a jogerős ítéletet, a Kúria határozata is Alaptörvény-ellenesnek minősül, a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség több ízben is megvalósult az eljáró bíróságok részéről.

4. Kérelem

A fent kifejtettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a Kúria által meghozott ítélet, valamint a Kúria döntése alapjául szolgáló, a Győri Ítéletábla és a Veszprémi Törvényszék által meghozott ítéletek sértik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében, az Alaptörvény II. cikkében, az Alaptörvény V.

cikkében, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapjogaimat, és ezeket megsemmisíteni szíveskedjék.

5. Nyilatkozatok

Nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálatai eljárás. A jogerős döntés meghozatalát követően felmerült új tények és körülmények, valamint az időközben keletkezett új bizonyítékok alapján perújítási eljárás kezdeményezésre került, a perújítás megengedhetősége tárgyában azonban még nem hozott döntést a bíróság. Az eljárás a Győri Ítéltábla Pkk.V.25.407/2016/4. sz. kijelölő végzése alapján eljáró Szombathelyi Törvényszék előtt 17.P.20.430/2016. ügyszámon van folyamatban.

Nyilatkozom továbbá arra vonatkozóan, hogy a jogerős döntés végrehajtása iránt eljárás indult velem szemben a végrehajtást elrendelő elsőfokú bíróság előtt, 1900-1.Vh.40/2015. szám alatt. A végrehajtó intézkedése ellen végrehajtási kifogást terjesztettem elő, egyidejűleg a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet is előterjesztettem a végrehajtást elrendelő Veszprémi Törvényszék előtt, tekintettel arra, hogy a felperes a kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidő letelte előtt, alaptalanul nyújtotta be a végrehajtási lap kiállítása iránti kérelmét, ennek ellenére a végrehajtást elrendelő bíróság kiállította a végrehajtási lapot.

Nyilatkozom arra vonatkozóan is, hogy a jelen indítványom előterjesztésével egyidejűleg kérelmet terjeszték elő az elsőfokú bíróság előtt a végrehajtás felfüggesztése iránt, az Abtv. 53. § (4) bek. rendelkezése alapján.

Nyilatkozom továbbá, hogy az Abtv. 52.§ (5) bekezdése és 57.§ (1a) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdése alapján a jelen beadványban előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá, az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához kizárólag anonim formában járulok hozzá.

6. Egyéb előadás, Alaptörvény-ellenesség további indokolása

Az eljárás során előadtam, hogy a kamerák felszerelésére a családom személyes védelme, az ingatlanom védelme, vagyonvédelem miatt, továbbá a felperes sorozatos, ill. folyamatos jogellenes magatartásának a bírósági és más hatósági eljárásokban történő bizonyítása érdekében került sor. Előadtam, hogy ugyan a felperes valóban nem járult hozzá a felvétel készítéséhez, valamint az ingatlan jellegéből és elhelyezkedéséből kifolyólag a kamera szükségszerűen rögzíthet a felperes használatában álló területen történő eseményeket is, azonban annak működése elengedhetetlen annak érdekében, hogy a családomat, valamint ingatlanomat, vagyonomat biztonságban tudjam, tekintettel a korábbi illetéktelen behatolásokra és a felperes rendszeres, jogsértő magatartásaira és cselekményeire.

Az eljárás során előadtam azt is, hogy a kamerák felszerelése és beüzemelése valamennyi tulajdonostárs előzetes hozzájárulásával történt, a felperest és feleségét ide nem értve, ők ugyanis – mint azt a tulajdonostársaknak kifejtették – nem kívánnak részt venni sem rendes, sem rendkívüli lakógyűléseken, ahol a sorház közös ügyeit a tulajdonostársak megvitatják. Ezen tényállításom bizonyítása céljából az első- és másodfokú eljárások során hivatkoztam a felperessel szemben megindított birtokperben felvett tárgyalási jegyzőkönyvekre, amelyek

rögzítették a tulajdonostársak perben tett nyilatkozatait, tanúvallomásait. Ezzel azt kívánom alátámasztani, hogy úgy jártam el, ahogyan az adott helyzetben általában elvárható. Az eljárás során tanúbizonyítási indítványt is előterjesztettem arra vonatkozóan, hogy a kamerákat a tulajdonostársak előzetes hozzájárulását követően szereltem fel, azonban a tanúbizonyítási indítványomat az eljáró bíróság mellőzte.

Az eljárás során előadtam továbbá, hogy a kamerák részben az ingatlan közös használatú területén, részben pedig az én kizárólagos használatomban lévő területen történő mozgásokat rögzítik. Álláspontom szerint ennek kiemelten fontos szerepe van az ügy elbírálása szempontjából, hiszen nem kifejezetten a felperes tulajdonát képező területet vettem fel kamerával, és a kamerafelvételek készítésével a magánlakáshoz fűződő jogomat szerettem volna biztosítani, ideértve a személy- és vagyonvédelmet, és ezzel szerettem volna biztosítani a családom biztonságát is.

Az eljárás során előadtam továbbá, hogy a felperes kizárólagos használatában lévő ingatlanrész, valamint az én kizárólagos használatomban lévő ingatlanrész, azaz a két lakáshoz tartozó kiskert közötti határvonal jelenleg is per tárgyát képezi (és már az elsőfokú eljárás megindításakor is per tárgyát képezte), azaz a felperessel szemben megindított birtokper jogerős elbírálásáig (a két lakáshoz kizárólagos használati joggal tartozó kiskertek közötti határvonal, valamint a vita tárgyát képező terület használati jogának jogerős megállapításáig) nem hozható megalapozott döntés arra vonatkozóan, hogy a felperes kizárólagos használatában lévő terület beleesik-e a kamerák látószögébe. Erre tekintettel indítványoztam a felperessel szemben megindított birtokper iratanyagainak bekérését, valamint a személyiségi jogi per felfüggesztését a birtokper jogerős befejezéséig, azonban az eljáró bíróság ezen indítványaimat is mellőzte.

A fentiekhez hozzáteszem, hogy éppen a felperes sorozatos jogellenes magatartásai tették indokolttá a kamerák felszerelését. Ilyen jogellenes magatartások voltak a kiskorú gyermekeim növényvédő szerrel történő rendszeres lepermetezése, valamint a felperes dolog elleni erőszakos magatartásai (például a kizárólagos használatunkban lévő kiskertünk kerítésoszlopjának megrongálása, leverése, a kerítésoszloppal a kiskorú gyermekeim testi épségének veszélyeztetése), továbbá egyéb jogellenes, birtokháborító magatartások (például a közlekedésünk akadályozása szabálytalanul parkoló gépkocsikkal, ezáltal a garázsunkból való kihajtás megakadályozása). Ugyancsak indokolttá tették a kamerák felszerelését a felperes (és családtagjai) sorozatos valótlan tényállításai, amelyekkel ők az eljáró hatóságok megtévesztésére törekedtek. Egyrészt olyan tartalmú valótlan tényállításokat tettek a velük szemben megindított különböző, építésrendészeti és birtokvédelmi eljárások során az eljáró hatóságok előtt, amelyek alapján mentesülhetnek a jogellenes magatartásaik jogkövetkezményeinek viselése alól, másrészt pedig olyan valótlan tartalmú tényállításokat, amelyekkel engem „vádoltak” hamisan különböző jogellenes magatartások (birtokháborító magatartások, építésrendészeti jogszabálysértések), sőt, rongálás elkövetésével is, azaz a hatóság előtt olyan, tudatosan valótlan tartalmú bejelentést is tettek, amelyek alapján velem szemben szabálysértési, ill. büntetőeljárás megindításának lett volna helye.

Álláspontom szerint a felperes és családtagjai fentiek szerinti **sorozatos jogellenes magatartásaival szemben kizárólag egy folyamatosan üzemelő kamerarendszer nyújthat megfelelő védelmet**, ugyanis kizárólag ilyen módon tudom megóvni a kiskorú gyermekeimet és családtagjaimat a felperes „esetleges” újabb jogsértő magatartásaitól, valamint megvédeni magamat a felperes „esetleges” újabb alaptalan és hamis vádaskodásaival szemben.

Példaként hozom fel a kiskorú gyermekeim növényvédőszerrel történő rendszeres lepermetezését. Álláspontom szerint kizárólag egy folyamatosan üzemelő kamerarendszer nyújthat megfelelő védelmet a kiskorú gyermekeim számára a növényvédőszerrel történő lepermetezésekkel szemben. Egy ilyen kamerarendszer ugyanis kellő visszatartó erővel bír a felperes számára, de csak akkor, ha a kamerarendszer azon a területen is rögzíti a mozgást, amelyről a felperes a permetezést végzi, s nem csak azon a területen, amelyre a jogellenes cselekménye kihat. Azaz nem csupán az én kizárólagos használatomban lévő „védett” területen, hanem e „védett” területtel közvetlenül határos, a felperes kizárólagos használatában lévő területen is. Ennek az a magyarázata, hogy a „védett” területen szálló permetszer nem látszik a kamerák felvételein. A jogellenes permetezések visszaszorításához arra is szükség van, hogy egy esetleges permetezés során a permetezést végző személy (felperes) cselekményét is rögzítse a kamera, hogy a jogsértő módon elvégzett permetezésről készült videofelvétel bírósági, vagy más hatósági eljárásban bizonyítékként felhasználható legyen. Ha a kamerarendszer csak a „védett” területen történő mozgást rögzítheti, akkor a kamerák által rögzített felvételekkel nem bizonyítható a permetezés ténye, így a felperes számára nem bír visszatartó erővel a kamerák felszerelése.

A felperes jogellenes módon elvégzett permetezéseivel szemben a folyamatosan üzemelő kamerák felszerelésén kívül nincs más jogvédelmi eszköz a kezembem. A két lakáshoz tartozó kiskert között kerítést is próbáltam építeni (a felperes előzetes hozzájárulását megszerezve), azonban a felperes levverte (megrongálta) a megépítendő kerítés tartóoszlopát, így meghiúsította a kerítés megépítését is.

A kamerák felszerelésére tehát – a személy- és vagyonbiztonság megóvása mellett – a felperes jogellenes magatartásai (jogellenes módon elvégzett permetezések, kerítésoszlop leverése) miatt, azok visszaszorítása érdekében került sor. Mivel a folyamatosan üzemelő kamerák felszerelése – egyebek mellett – a felperesnek a kiskorú gyermekeim egészségét veszélyeztető jogellenes magatartásainak visszaszorítására, megakadályozására irányul, ezért – álláspontom szerint – a felperes nem hivatkozhat eredménnyel a személyiségi jogai sérelmére, ugyanis az adott esetben a személyiségi jogot sértő cselekmény jogellenessége kizárt. Ennek következtében, amennyiben a kamerák látószögébe beleesett a felperes kizárólagos használatában lévő kertrész egy meghatározott része, az adott terület kamerás megfigyelése nem tekinthető sem visszaélésszerűnek, sem jogellenesnek.

Annak eldöntése, hogy a kamerák látószögébe beleesik-e a felperes kizárólagos használatában lévő terület egy része, nem lehetséges mindaddig, amíg a felperessel szemben megindított birtokperben ezen két terület közötti határvonal pontos elhelyezkedése, valamint a vitatott terület használati joga jogerősen megállapítást nem nyer.

A személyiségi jogi perben eljáró bíróság tényként fogadta el a felperes bizonyíték nélküli, valótlan tényállításait, annak ellenére, hogy a felperes tényelőadásával szemben ellentmondással éltem, s a saját tényelőadásomat bizonyítékokkal, ill. bizonyítási indítványokkal támasztottam alá. Az eljáró bíróság azonban a bizonyítási indítványaimat (okirati bizonyítékok, tanúbizonyítási indítványok) mellőzte.

Előadom, hogy a felperes az eljárás során nem támasztotta, nem is támaszthatta alá bizonyítékkal a kizárólagos használatában lévő terület kamerás megfigyelésére vonatkozó tényállításait, ilyen bizonyíték ugyanis nem áll, nem is állhat a rendelkezésére, ilyen felvétel

ugyanis nem készült. A kizárólagos használatban lévő területen történő mozgásokról készült felvételek pedig nem hagyták el a kamerás rögzítő berendezést, a régi felvételeket pedig az újabbak törölték, pontosabban felülírták. A kizárólagos használatban lévő terület kamerás megfigyelése nyilvánvalóan nem jogellenes. A vitatott használati jogú ingatlanrész kamerás megfigyelésének jogellenessége pedig a fentiekben kifejtett okból kifolyólag kizárt. E terület kamerás megfigyelése sem visszaélészerűnek, sem jogellenesnek nem tekinthető, sőt, éppen a jogellenes felperesi magatartások visszaszorítására, megelőzésére, megakadályozására irányul, ill. az újabb jogellenes magatartások esetén azok bizonyítását, az igazgatszolgáltatás érvényesülését teszi lehetővé.

A közös használatban lévő ingatlanrész megfigyelésével összefüggésben előadom, hogy a kamerák felszerelésének kiváltó indoka – a személy- és vagyonbiztonság megóvásán túl – a felperesnek és családtagjainak a rendszeres birtokháborító magatartásai, ill. építésrendészeti jogszabálysértései voltak. A felperes a vele szemben megindított építésrendészeti eljárásban, valamint a felperes és családtagjai a velük szemben megindított birtokvédelmi eljárásokban sorozatosan valótlan tényállításokkal próbálták megtéveszteni az eljáró hatóságokat, amely valótlan tényállításait nem tudtam megfelelően cáfolni a folyamatosan üzemelő kamerarendszer hiányában. Ugyancsak kiváltó oka volt a kamerarendszer felszerelésének a felperes és családtagjai jegyző megtévesztésére irányuló valótlan tényállításai, amelyekkel birtokháborítással hamisan „vádoltak”, valamint a felperesnek a jegyző megtévesztésére irányuló azon valótlan tényállításai, amelyekkel velem szemben alaptalanul kezdeményezett építésrendészeti eljárást.

A jegyző a felperessel és családtagjaival szemben megindított birtokvédelmi eljárásban megállapította a birtokháborítás tényét és eltiltotta őket a birtokháborító magatartástól a jövőre nézve. A felperes ezt követően is birtokháborító magatartást tanúsított (akadályozta a közlekedésünket a lakásunk előtti bejáró úton), ezért a jegyző – egy újabb birtokvédelmi eljárásban – ismét megállapította a birtokháborítás tényét és eltiltotta a felperest a birtokháborító magatartástól a jövőre nézve. A felperes a jegyzői döntéssel szemben keresetet nyújtott be a bíróságon, azonban a keresetét valótlan tényállításokra alapította. Ezen valótlan tényállításait cáfoltam a kamerarendszer felvételeivel. (A felperes ekkor szerzett tudomást a kamerarendszer beüzemeléséről.) Így sikerült visszaszorítani a sorozatos birtokháborító magatartásaikat a folyamatosan üzemelő kamerarendszerrel, mint szükséges jogvédelmi eszközzel.

A kamerarendszer azonban nem akadályozta meg a felperest abban, hogy egyéb jogellenes magatartásokat tanúsítson. A személyiségi jogi pert azt követően indította meg a felperes velem szemben, hogy feljelentést tettem a rendőrségen a kiskorú gyermekeim és várandós édesanyjuk életének, ill. testi épségének gépkocsival történő szándékos veszélyeztetése miatt. A kamerarendszer által rögzített felvétel szerint a veszélyeztetés szándékos volt, a felperes szándéka feltehetően a családtagjaim megijesztésére és az én befolyásolásomra irányult.

A személyiségi jogi perben tanúbizonyítási indítványt terjesztettem elő a gépkocsival történő veszélyeztetés bizonyítása céljából, azonban az eljáró bíróság ezt az indítványomat is elutasította.

Álláspontom szerint a személyiségi jogi per megindítása az adott esetben **joggal való visszaélésnek** minősül, ugyanis az ügy összes körülményei alapján alaposan feltehető, hogy a kamerák leszerelésére és a felvételek megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem

benyújtásának valódi indoka nem a személyiségi jogi jogsértés volt, hanem az, hogy a felperes sorozatos jogsértéseinek bizonyítására alkalmas eszköz, valamint a felperes jogsértéseit alátámasztó bizonyítékok megsemmisítésre kerüljenek, ezáltal ő továbbra is következmények nélkül folytathassa a jogsértő tevékenységét, a családunk zaklatását.

Álláspontom szerint az adott esetben visszaélészerű joggyakorlásnak minősül a személyiségi jogi per megindítása azért is, mert az illetéktelen előnyök szerzésére vezethet. A személyiségi jogi perben hozott jogerős döntés alapján ugyanis a felperes sérelemdíj iránti igénnyel lépett fel velem szemben a bíróság előtt, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint őt sérelemdíj illeti meg azért, mert én a rendőrségi feljelentés mellé bizonyítékként becsatoltam a kamerarendszer felvételeit annak alátámasztása céljából, hogy ő a gépkocsijával szándékosan veszélyeztette a kiskorú gyermekeim és várandós édesanyjuk életét, ill. testi épségét.

A gépkocsival való veszélyeztetésről készült videofelvételt a személyiségi jogi perben a fellebbezési eljárás során a tárgyaláson kívántam bemutatni, erre azonban nem adott lehetőséget a másodfokon eljáró bíróság. A felvételt a felülvizsgálati eljárás során bizonyítékként becsatoltam, azonban azt a Kúria sem vette figyelembe a döntése meghozatalakor.

A gépkocsival való veszélyeztetéssel összefüggésben előadom, hogy a felperessel szemben megindított büntetőeljárás nem vezetett eredményre. A rendőrhatalóság a videofelvétellel ellentétes megállapításokat tett, amelyek alapján a nyomozás megszüntetéséről határozott. A jogorvoslati eljárások során, így a pótmagánvádas eljárás során is az eljáró hatóságok a rendőrhatalóság iratellenes megállapításait vették figyelembe a bizonyítékként becsatolt videofelvétel helyett.

A pótmagánvádas eljárás során hozott jogerős döntéssel szemben jelenleg perújítási kérelem előkészítése van folyamatban, valamint egy újabb pótmagánvádas eljárás, az újabb gépkocsival való veszélyeztetések miatt.

Álláspontom szerint az ingatlan közös használatú területének kamerás megfigyelése és a felvételek különböző bírósági és más hatósági eljárásokban való felhasználása ugyancsak nem tekinthető sem visszaélészerűnek, sem jogellenesnek. A közös használatban lévő területek kamerás megfigyelése – a személy és vagyonbiztonság megóvása mellett – éppen a felperesi sorozatos jogellenes – adott esetben a Btk. rendelkezéseibe is ütköző – magatartások visszaszorításának, megelőzésének, ill. megakadályozásának célját szolgálja, az újabb jogsértések esetén pedig a jogsértés bizonyítását és az igazságszolgáltatás érvényre juttatását teszi lehetővé.

Álláspontom szerint az adott esetben nagyobb társadalmi érdek fűződik a személy- és vagyonbiztonság megóvásához, valamint a különböző jogellenes magatartások (birtokháborítások, építésrendészeti jogszabálysértések) és a bűncselekmény gyanúját is felvető jogsértések (gépkocsival való veszélyeztetések, permetezések) megelőzéséhez, ill. a jogsértések bekövetkezése esetén az igazságszolgáltatás érvényre juttatásához, a bizonyításhoz, a tényállás tisztázásához, mint a tudatosan és sorozatosan jogsértő magatartást tanúsító felperes képmáshoz fűződő jogának védelméhez.

Jól mutatja ezt az is, hogy amikor ismét betörés történt a lakóházunkban az egyik tulajdonostársunk lakásában, akkor a közös képviselő engem kért meg arra – a helyszínelést

végző rendőrök jelenlétében – , hogy nézzem meg a kamerák felvételeit, hátha láthatóak rajta az elkövetők. Ezen kérésüknek nem tudtam eleget tenni, tekintettel arra, hogy időközben a kamerákat leszereltem a jogerős döntés rendelkezése szerint.

A személyiségi jogi perben számos olyan eljárásra hivatkoztam, amelyekben a felperes a tudatosan valótlan tényállításával megpróbálta megtéveszteni az eljáró hatóságokat, s velem szemben alaptalanul indított különböző eljárásokat, illetőleg engem hamisan „vádolt” különböző jogsértésekkel, valamint szabálysértés, ill. bűncselekmény elkövetésével.

A személyiségi jogi perben hivatkoztam arra a birtokvédelmi eljárásra is, amelyet a felperes – a jegyző megállapítása szerint – „nyilvánvalóan alaptalanul” kezdeményezett velem szemben, s ezért a jegyző érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felperes birtokvédelmi kérelmét, s eljárási bírsággal sújtotta őt a hatósággal szemben tanúsított rosszhiszemű magatartása miatt. Megjegyzem, ezen magatartása a jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezése szerint felvethetné a hatóság félrevezetése gyanúját is, tekintettel arra, hogy a felperes olyan tényállításokra alapította a kérelmét, amelyekről tudta, hogy azok valótlanok, s e valótlan tényállításait koholt bizonyítékokkal (megtévesztő módon készített fényképfelvételekkel) támasztotta alá.

A személyiségi jogi perben hivatkoztam arra is, hogy a felperes a vele szemben a jegyző előtt megindított birtokvédelmi eljárásban és a vele szemben megindított birtokperben is olyan tudatosan valótlan tényállításokat tett, amelyekkel engem hamisan „vádolt” különböző jogsértő magatartások (birtokháborítás és rongálás) elkövetésével. Ezen valótlan tényállításait is koholt bizonyítékokkal (megtévesztő módon készített fényképfelvételekkel) támasztotta alá.

A személyiségi jogi perben hivatkoztam arra, hogy a felperes fentiek szerinti sorozatos jogsértő magatartásaival szemben **kizárólag egy folyamatosan működő kamerarendszer nyújthat megfelelő jogvédelmet**, ugyanis kizárólag egy folyamatosan működő kamerarendszer felvételeivel tudom cáfolni a felperes koholt bizonyítékokkal (megtévesztő módon készített fényképfelvételekkel) alátámasztott valótlan tényállításait.

Az elsőfokú eljárásban számos eljárás iratanyagára hivatkoztam okirati bizonyítékként, és indítványoztam az iratanyagok beszerzését, azonban a bíróság mellőzte az indítványomat. A másodfokú eljárás során okirati bizonyítékként csatoltam az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítási indítványom tárgyát képező eljárások egyes iratait, azonban a másodfokú bíróság mellőzte a becsatolt okirati bizonyítékokat.

Álláspontom szerint téves a másodfokú bíróság azon megállapítása, amely szerint nem vonható le következtetés a felperes korábbi sorozatos – jogerős határozatokban megállapított – jogsértő magatartásaiból a jövőbeni esetleges jogsértéseire nézve.

A felülvizsgálati bíróság sem vette figyelembe a felperes sorozatos jogellenes magatartásait az ügy megítélése szempontjából, nem vette figyelembe a felperes közrehatását a saját személyiségi jogainak sérelme tárgyában.

Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a felperes sorozatos jogellenes magatartását, a felperes közrehatását annak megállapítása terén, hogy jogellenesnek tekinthető-e a felperes a személyiségi jogát sértő cselekmény, avagy az adott esetben a kamerás megfigyelés jogellenessége kizárt, tekintettel arra, hogy a családom személyiségi jogainak védelmét szolgálja.

Az adott esetben a felperes személyiségi jogait sértő kamerás megfigyelés a családom személyiségi jogainak védelmét szolgálja, a megfigyelés a felperesnek a testi épséget, egészséget veszélyeztető, a becsületet és az emberi méltóságot sértő, ill. a magánélethez, a magánlakáshoz és a jóhírnévhez való alapvető jogainkat sértő sorozatos, ill. folyamatos jogellenes magatartásainak visszaszorítására, ill. megelőzésére irányul.

Álláspontom szerint az adott esetben a kamerás megfigyelés, a felvételek készítése nem tekinthető visszaélészerűnek. Ugyancsak nem tekinthető visszaélészerűnek a felvételek bírósági és más hatósági eljárásban az igazság kiderítés érdekében történő felhasználása sem. Mindezek következtében – álláspontom szerint – az adott esetben a kamerás megfigyelés jogellenessége kizárt.

A másodfokú bíróság fent hivatkozott álláspontját (amely szerint nem vonható le következtetés a felperes korábbi sorozatos jogsértő magatartásából a jövőbeni esetleges jogsértéseire nézve) egyértelműen cáfolják a felperes időközben tanúsított újabb jogellenes magatartásai.

A jogerős döntés kihirdetését követően ugyanis a felperes és felesége újabb kereseti kérelmet terjesztettek elő a velük szemben folyamatban lévő birtokperben, amely kereseti kérelmüket – a korábbiakhoz hasonlóan – tudatosan valótlan tényállításokra alapították. Ezen kereseti kérelmükben birtokvédelmet kértek velem szemben, arra hivatkozva, hogy rendszeresen akadályozom az ő közlekedésüket, s a szabálytalanul parkoló gépkocsimmal rendszeresen elzárom a lakásuk megközelítésének útját, a közlekedésük útját. A valótlan tényállításait ez alkalommal is koholt bizonyítékokkal (megtévesztő módon készített fényképfelvételekkel) támasztották alá, ahogy azt a felperes korábban is tette a különböző bírósági és más hatósági eljárások során.

A felperes és felesége által a bíróság előtt velem szemben benyújtott, koholt bizonyítékokkal alátámasztott, tudatosan valótlan tényállításokra alapított kereseti kérelmében foglaltakat ismét a lakásunk biztonsági kamerarendszerének felvételeivel cáfoltam. A felvételekkel cáfoltam tehát a felperes és felesége valótlan tényállításait, s egyben bizonyítottam, hogy a valótlan tényállítások alátámasztása céljából a felperes és felesége által becsatolt fényképfelvételek megtévesztő módon készültek. A felperes és felesége fentiek szerinti jogellenes magatartása alapján perújítási kérelmet is előterjesztettem a felperes által kezdeményezett személyiségi jogi perben hozott jogerős döntés megváltoztatása iránt.

A felperes fentiek szerinti magatartása is alátámasztja, hogy a felperes sorozatos jogsértéseivel, **a bíróság szándékos megtévesztésére irányuló, tudatosan jogsértő magatartásával szemben kizárólag egy folyamatosan működő kamerarendszer felvételei nyújthatnak megfelelő jogvédelmet.** A sérelmezett bírósági döntések megállapításai szerinti fényképfelvételekkel, ill. kézikamerás felvételekkel nyilvánvalóan nem lehet védekezni az ilyen jellegű szándékos jogsértésekkel szemben. Álláspontom szerint a felperes fentiek szerinti magatartása is cáfolja az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a felperes esetleges jövőbeni jogsértései bizonyítására megfelelő lehet a fényképfelvételek, ill. a kézikamerás felvételek alkalmazása, ezért – a bíróság megállapítása szerint – egy folyamatosan üzemelő kamerarendszer használatával megsértettem az arányosság elvét.

Az elsőfokú bíróság tényként fogadta el a felperes keresetében foglalt azon – ugyancsak bizonyíték nélküli – valótlan tényállítást is, amely szerint a kamerák a felperesi lakás bejáratát is megfigyelik. Ezen felperesi tényállítást én az eljárás során vitattam, sőt, előadtam, hogy fizikai képtelenség, hogy a lakáson belül felszerelt kamerák látószögébe beleessen a szomszédos lakás bejárata. A kamerák elhelyezkedéséből adódóan ugyanis sem a felperes lakásának bejárata, sem egyéb nyílászárója nem eshet bele a kamerák látószögébe.

A felperes a fentiek szerinti, a bíróság megtévesztésére alkalmas valótlan tényállítást bizonyítékkal nem támasztotta, nem is támaszthatta alá, a bíróság pedig annak ellenére nem tisztázta a tényállást, hogy a felperes tényelődését az eljárás során vitattam, a felperes valótlan tartalmú tényállításával szemben ellentmondással éltem.

A másodfokon eljáró bíróság ugyancsak tényként fogadta el a felperes bizonyíték nélküli, valótlan tényállítást, s az erre irányuló kifejezett kérelmem ellenére sem tisztázta a tényállást.

Álláspontom szerint az első- és a másodfokú bíróság is tévesen ítélte meg a jogi tényállást és ezért téves következtetésre jutott a szükségességi-arányossági teszt lefolytatása során, ennek következtében pedig a döntése olyan helyzetet idézett elő, amely sérti az Alaptörvényben biztosított, jelen indítványomban hivatkozott alapvető jogaimat.

Álláspontom szerint az első- és másodfokú bíróság, valamint a felülvizsgálati bíróság nem vizsgálta a peres felek alapvető jogainak ütközését, az egymással konkuráló alapvető jogok érvényesülését, ill. ezen alapvető jogok korlátozásának az Alaptörvényben biztosított lehetőségét. Az eljáró bíróságok az erre irányuló kifejezett kérelmem ellenére nem vizsgálták a felperes személyiségi jogainak sérelmével szemben az én és családtagjaim személyiségi jogainak, az Alaptörvényben biztosított jogainknak a sérelmét, az emberi méltósághoz, a testi épséghez és egészséghez, a magán- és családi élethez, az otthonhoz, magánlakáshoz való jogaink sérelmét, ahogy az igazságszolgáltatás érvényre juttatása érdekében a bírósághoz való fordulás jogának sérelmét, ill. a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogaim sérelmét sem.

Az eljáró bíróságok kizárólag a felperes személyiségi jogainak sérelmét tették a vizsgálat tárgyává az eljárásuk során, az én és családtagjaim alapjogainak sérelmét az erre irányuló kifejezett kérelmem ellenére sem.

Álláspontom szerint az első- és másodfokú bíróság, valamint a felülvizsgálati bíróság döntései a tudatosan jogsértő, és az eljárási jogait visszaélészerűen gyakorló felperest juttatták jogtalan előnyhöz, míg nekem, a tudatosan jogkövető félnek az alapvető jogait alaptörvényellenes módon korlátozták, a felperes személyiségi jogainak sérelmére hivatkozva.

Az eljárás során előadtam, hogy a lakóházunkban több betörés is történt az elmúlt években, sőt, a két szomszédos lakóház mindegyikében történtek betörések. Előadtam továbbá, hogy a mi lakásunkhoz tartozó bekerített kertészbe is behatoltak ismeretlen tettesek, akik a kizárólagos használatunkban lévő kertben rongálást és lopást követtek el. Előadtam azt is, hogy a kamerarendszer beüzemelése részben a bűnmegelőzés célját, egy esetleges újabb bűncselekmény elkövetése esetén pedig a bűnüldözés elősegítését is szolgálta.

Az eljárás során előadtam azt is, hogy a kamerarendszer beüzemelése előtt nem csupán a tulajdonostársak hozzájárulását kértem ki, hanem a nyomozó hatóságoknál is tájékoztam a

kamerarendszer beüzemeléséről. (A bíróság az erre vonatkozó tanúbizonyítási indítványomat is mellőzte.)

Előadtam, hogy a kamerák felszerelését a tulajdonostársak is támogatták, különös tekintettel arra, hogy újabb betörések történtek a lakóházunkban. A nyomozó hatóságok pedig arról tájékoztattak, hogy örvendetesnek tartják a bűnmegelőzés és a bűnüldözés elősegítését is eredményező kamerarendszer beüzemelését.

A jelen indítványomban támadott bírósági döntések értelmében azonban nem üzemeltethetem a családom és a lakásom biztonságának fokozása céljából felszerelt kamerarendszert, annak ellenére, hogy a kamerarendszer beüzemeléséhez és a felvételek tárolásához - a sorozatos jogsértő magatartást tanúsító felperes és ugyancsak sorozatos jogsértő magatartást tanúsító felesége kivételével – valamennyi érintett, valamennyi társtulajdonos hozzájárult.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntések a fentiekben kifejtettek tekintetében is korlátozzák a jelen indítványomban hivatkozott alapvető jogaimat, az önrendelkezési jogomat és cselekvési szabadságomat. A sérelmezett bírósági döntések korlátoznak tehát abban, hogy a saját és családtagjaim személyi biztonságának megóvása, valamint a saját tulajdonomat képező lakásom és a családom vagyontárgyainak védelme érdekében vagyonzvédelmi eszközöt üzemeljek be.

Budapest, 2016. június 27.

Tisztelettel:

képv.:

ügyvéd

Mellékletek:

1. Veszprémi Törvényszék 7.P.20.825/2013/20/I. számú ítélete
2. Győri Ítéltábla Pf.I.20.207/2014/7/I. számú ítélete
3. Kúria Pfv.IV.21.773/2015/9. számú ítélete
4. Szakmai vélemény
5. Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya
6. Adatkezelési nyilatkozat
7. Okirati bizonyítékok listája és okirati bizonyítékok másolati példányai